

ЖИВОТ ПОД СКАЛПЕЛ

*Душата ми, неподготвена за беди,
под острието на дирижиращ скалпел,
приема ги. Умира и ме съжалява...
Бавно, задушавана се в клетка – водовъртеж,
окова от ечаща песен – до втръсване
"апел"!
Живот?! Стон не чуваш ли?!
От капкомер, отброяващ капка
по капка... Върху
въздишка на листо,
гниещо в почва плодородна!
Къде кръжиш, птицо – мой страх
и мой свят?
Тревите ще са мъчаливи...
Дърветата скръбно ще дишат.
Не милваш косите на небето,
не галиш звездния прах...
Не се целуваш с Луната,
и стълбата на Слънцето ослепява –
руши се и стъпало след стъпало –
В очите ти отломъци тежат!
Живот?! Стон не чуваш ли
на мъничка вихрушка
с живот и грях, под скалпел
Всеки миг!*